

Nowy rok duszpasterski zachęca do nawrócenia

Drodzy Diecezjanie

Okres Bożego Narodzenia jest w Kościele czasem wielkiej radości, którą dodatkowo odkrywamy we wspólnocie naszych rodzin i parafii. Ta radość staje się o tyle głębsza i bardziej prawdziwa o ile zakorzeniona jest w przesłaniu wiary, że Bóg jest wielki Miłością. Po ludzku może moglibyśmy powiedzieć, że Bóg „nie wytrzymał” z utajnieniem tej miłości i ukazał ją nam w tak szokujący sposób, że wprost dla ludzi niewiarygodny; oto Syn Boży staje się Człowiekiem, przychodzi na świat w sposób niezwykle skromny, przystępny i tak bliski, że do zrealizowania swej misji miłości będzie potrzebował pomocy ludzi. I to jest warunek: bez pomocy, bez współpracy człowieka nie może się dokonać to, co dla nas najważniejsze.

Fascynującą wielkość i piękno Tajemnicy Bożego Narodzenia pomagają zrozumieć śpiewane kolędy. Niby to prosty śpiew, zwyczajna historyczna relacja, a ile tam ważnych przesłań!

A święty Paweł [w przeczytanym przed chwilą fragmencie listu] powie Efezjanom kolejną rzecz niezwykłą, wprost szokującą, ale prawdziwą, bo jej autorem jest przecież Duch Święty i to sam Bóg chce, żebyśmy się dowiedzieli, że: *Bóg wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów...* (1,54 n.). Czy zdajemy sobie sprawę, że każdego i każdą z nas, jeszcze przed stworzeniem świata, czyli odwiecznie, wybrał Bóg i przewidział, że w tym miejscu, w takich okolicznościach i z tymi konkretnymi ludźmi mamy być święci, bo chce nas uznać za swoje przybrane dzieci? Nie odmówi pomocy, wspomocze łaską, obsypie darami mądrości, obdarzy zdolnościami, uczuciami i umocni sumienie. Ubogaci też wiarą, abyśmy w Bogu rozpoznali Ojca a w Chrystusie Miłosiernego Zbawiciela.

O co chodzi w tym roku duszpasterskim?

W czasie tegorocznych odwiedzin księży przekazują książeczkę kolędową zatytułowaną „Nawracajcie się i wiercie w ewangelię”. Taki jest temat aktualnego roku duszpasterskiego w naszej Ojczyźnie. Warto więc poczytać tę książeczkę i zgodnie z dołączonym tam rachunkiem sumienia przemyśleć nasze chrześcijańskie zadania, wśród których jest zachęta do przemiany myślenia i postępowania, więcej nawet: zachęta Pana Jezusa do nawrócenia skoro mamy *być święci i nieskalani* przed Bożym obliczem.

A zatem, można i trzeba coś zmienić w naszym życiu na lepsze, aby tym samym zmieniło się coś w naszej rodzinie a także w naszej Ojczyźnie, bo i w tym wymiarze wiele powinno się zmieniać na lepsze. Wszyscy mamy wiele do udoskonalenia i jeśli wszyscy się nawrócimy, jeśli naprawdę zaczniemy odważnie pozbywać się złych słów, nałogów, grzechów, wreszcie i nasi sąsiedzi, posłowie i ministrowie zaczną się wstydzić braku kultury w dyskusjach z konkurentami i braku uczciwości w uchwalaniu praw. Nawrócenia, czyli powrotu do praw w pełni zgodnych z Bożym prawem, domaga się każda uczciwa demokracja i każda moralnie stabilna społeczność.

Wiele w naszym życiu zapomnieliśmy, chociażby zapomnieliśmy o potrzebie hierarchii wartości, a przecież wyżej stoją dobra duchowe i moralne niż materialne zyski. Zapomnieliśmy, że tolerancja grzechów i przyzymkanie oczu na krzywdę, niesprawiedliwość i kłamstwo, to oportunizm a nie wyrozumiałość dla słabości, to szerzenie relatywizmu etycznego, który prowadzi do niebezpiecznej społecznej znieczulicy.

Jakże często zapominamy o Bogu, o modlitwie i o tym, że jesteśmy obdarzeni Jego wielką, ojcowską miłością.

Wiele też w naszym życiu zakłamałiśmy albo pozwalamy zakłamywać. I naprawdę warto przypomnieć sobie o ograniczeniu człowieka, o tym, że zło pozostaje w nas i ranić nas będzie dopóki nie zwrócimy się do Boga, nie przypomnimy sobie Jego miłosierdzia i tego, że tylko Bóg może odpuścić grzech, tylko On, przebacząc odradza wewnętrznie człowieka.

Warto sobie w tym roku duszpasterskim przypomnieć o spowiedzi świętej i nawróceniu, o tym, że Bóg jest większy niż nasze grzechy, ale też jest większy niż ludzkie sukcesy i warto w jedności z Nim tworzyć hierarchię naszych potrzeb, oczekiwań i działań.

Historyczne narodziny Jezusa - Słowa Bożego, które stało się Ciałem to dowód, że Bóg chce być blisko człowieka, że Mu zależy na nas, po prostu kocha człowieka i chce mu pomagać. Człowiek nie może stawiać Bogu warunków. Na całkowite oddanie się Boga człowiekowi, tylko całkowitym oddaniem można odpowiedzieć. Jako ludzie jesteśmy słabi i potrzebujemy nawrócenia. On szanuje naszą wolność, ale czeka na nasze powroty i jak Ojciec syna marnotrawnego wita nas za każdym razem otwartymi ramionami.

Ale co dalej po nawróceniu? Co robić, aby wytrwać, jak rozeznaczyć prawdę, jak wzmocnić wolę, jak uruchomić drzemiące w nas siły, aby nie powtarzać złych doświadczeń?

Konkretne zalecenia

Sposobów jest wiele. O wielu z nich mówią psychoterapeuci i psychologowie a duchowość chrześcijańska, która od wieków rodzi świętych aż po nasze dni zaleca:

1. Życ w prawdzie i wierności sumieniu;
2. Nie bać się wielkich pragnień i nie żałować czasu na modlitwę, w której nawiązujemy osobisty kontakt z Panem Jezusem - Bogiem Miłości Miłosiernej;
3. Szczera spowiedź, która niechby się stała etapem stałego kierownictwa duchowego szerokiej rzeszy chrześcijan.

Oto trzy proste wskazania dostępne dla wszystkich, ale to zaledwie wskazanie drogi. Od nas zależy czy próbujemy pogłębiać naszą wiarę i więź z Chrystusem, czy naśladujemy Matkę Najświętszą w pełnieniu woli Bożej.

Proszę Drogich Duszpasterzy - spowiedników, aby okazując cierpliwość zachęcali penitentów do ufności w Miłosierdzie Boże i wprowadzali ich na drogę kierownictwa duchowego wyznaczając etapy pracy nad sobą. Nie żałujcie czasu penitentom.

Kierownictwo duchowe, to szczególnie jest cenna droga ku świętości dla czcicieli Serca Jezusowego oraz dla członków Stowarzyszeń i Ruchów duchowości.

Ufam też, że w bieżącym roku członkowie Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży podejmą szczerą wysiłkę podwojenia członków w istniejących oddziałach parafialnych, jednocześnie wprowadzając ich, pod przewodnictwem księdza asystenta, na drogę pogłębionej duchowości chrześcijańskiej, która pomoże rodzić codzienne czyny z wiary.

Całym sercem błogosławię Wam Drodzy Duszpasterze i Diecezjanie na trud piękna wiary owocującej świętością.

Wasz Arcybiskup

† Józef Michalik

Przemyśl, 18. 12. 2014 r.

Do odczytania w II niedzielę po Narodzeniu Pańskim to jest 4 stycznia 2015 r.